

TEZA:

W rozpatrywanej sprawie doszło do przedawnienie karalności czynu a zatem Wyższy Sąd Dyscyplinarny obowiązany był uchylić orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego i umorzyć postępowanie na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w związku z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych.

WO -75/23

ORZECZENIE

z dnia 24 lipca 2023 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący: S WSD Leszek Korczak
Sędziowie S WSD Monika Urbaniak (sprawozdawca)
S WSD Katarzyna Drożdż - Najbor

Protokolant: Barbara Sarnowska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego Alicji Kujawy po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2023 r. na rozprawie sprawy radcy prawnego K. O. obwinioną o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. 2020 poz. 75 ze zm.) w związku z art. 6 oraz art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 2 listopada 2014 roku z powodu odwołania obwinionej K. O. od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 23 marca 2022 roku, sygn. akt D 5/22

orzeka:

- I. uchyła zaskarżone orzeczenie i umarza postępowanie w sprawie,
- II. kosztami postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie 2.000 zł (dwa tysiące złotych) obciąża Krajową Izbę Radców Prawnych w Warszawie.

UZASADNIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (dalej: OSD) po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 marca 2022 r. oraz 23 marca 2022 r. i przeprowadzeniu postępowania dowodowego orzeczeniem z dnia 23 marca 2022 r. uznał winnym radcę prawnego K.O. i wymierzył jej karę upomnienia.

Od wskazanego orzeczenia odwołanie z dnia 24 lutego 2023 roku wniosła obwiniona K. O., zarzucając orzeczeniu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mających wpływ na jego treść, obrazę przepisów prawa materialnego, tj. naruszenie art. 64 ust. 1 i ust. 2 ustawy o radcach prawnych. Mając powyższe na względzie obwiniona wniosła o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie obwinionej od zarzucanego jej czynu i orzeczenie o braku winy obwinionej.

W takim stanie sprawy została ona skierowana do rozpoznania przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny i zapisana w repertorium pod sygn. akt: WO – 75/23.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny w całości podziela i uznaje za własne ustalenia faktyczne poczynione przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych, z których wynika, że radca prawny K. O. w T. w okresie od 5 października 2017 r. do 19 października 2017 r. nie odebrała pisma sądowego – zobowiązania Sądu Okręgowego, sygn. akt. XII Ga 618/17, zobowiązującego ją jako pełnomocnika w sprawie do uzupełnienia części opłaty od apelacji z powództwa głównego oraz od apelacji z powództwa wzajemnego, w wyniku czego nie uzupełniła wpisu, zaś apelacja została odrzucona, tj. popełniła przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. 2020 poz. 75 ze zm.) w związku z art. 6 oraz art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 2 listopada 2014 roku.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje.

W rozpatrywanym przypadku czyn popełniony przez radcę prawnego K. O. miał miejsce w T. w okresie od 5 października 2017 r. do 19 października 2017 r. Zgodnie z treścią art. 70 ust. 2 ustawy o radcach prawnych w razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło 5 lat. Powyższe oznacza, że najpóźniej w dniu 19 października 2022 r. nastąpiło przedawnienie karalności.

Przedawnienie karalności czynu stanowi jedną z bezwzględnych przyczyn odwoławczych, które sąd jest zobowiązany uwzględnić z urzędu niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów oraz wpływu uchybienia na treść orzeczenia. Sąd odwoławczy na posiedzeniu uchyła zaskarżone orzeczenie, jeżeli zachodzi jedna z okoliczności wyłączających postępowanie, określonych w art. 17 § 1 pkt 5, 6 i 8-11. Stosownie do brzmienia art. 17 ust. 1 pkt. 6 k.p.k. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza jeśli nastąpiło przedawnienie karalności. W rozpatrywanej sprawie zaszła bezwzględna przyczyna odwoławcza o której mowa w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k., a zatem WSD obowiązany był uchylić orzeczenie OSD i umorzyć postępowanie na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w związku z art. 70 ust. 1 ustawy o radcach prawnych.

O kosztach postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym orzeczono na podstawie przepisu art. 70⁶ ustawy o radcach prawnych w zw. z § 1 ust. 1 pkt. 2 uchwały nr 86/IX/2015 r. Krajowej Rady Radców Prawnych w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak na wstępie.